

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

III. Quid magnus Cyrus ad Nestorium scripscerit, & quomodo tertia
Synodus Ephesi congregata sit, ad quam Joannes Antiochenus Episcopus
& Theodoritus tardius accesserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

non prohibuit, nec recta sanæque do- A βλασφημίας κατηγορίης, & μόνον εἰδικώλυσεν, & δὲ τοῖς ὄρθοις πέσοτε. Τέτοιο δύο μαστὶ αἷλα καὶ μάλα στεχνάς τοῖς εἰρμένοις ἀναστοί τὴν ροπὴν ἐδίδε, φρονήτοερον ἐν τοῖς ὡθεὶ τέτων ἐνισάμψει, καὶ τὰς κοινὰς ιδίας παρενθεῖς τε καὶ παρεγέρας δόξας, καὶ τὸν τῆς ψυχῆς οὐ περβυγέμηνθε, βλασφημότερα διδάσκειν ἐπειράστο οὐσε κατὰ τῆς ιδίας κεφαλῆς, ἐπειράστο, τὸ γρόμενον διμηνῶν, οὐ παναιτίου, οὐ τὸν θεόν ονομασαμεν, οὐ τὸν πατέρα τέτων σωκράτετε καὶ τῇ στέφεσθαι πάντας σωμάδων σαφῶς ισόρειται.

CAP. III.

Quid M. Cyrus ad Nestorium scripsit, & quomodo tertia Synodus Ephesi congregata sit, ad quam Joannes Antiochenus Episcopus & Theodoritus tardius acceperunt.

Quae cum Cyrilus Alexandrinorum Episcopus, Vir celeberrimi nominis, per litteras suas reprehendisset, iisdemque respondisset Nestorius, ac neque iis, quæ à Cyrillo, neque his, quæ à Celestino senioris Romanae Episcopo scripta erant, acquiesceret, sed nihil veritus, adversus universam Ecclesiam proprium virus evomeret; meritio Cyrilus petuit à Theodosio, qui tunc Orientis Imperium administrabat, ut ejus mandato prima Synodus Ephesi congregaretur, Imperialibus litteris, tum ad Cyrrillum ipsum, tum ad omnes ubique sanctissimarum Ecclesiarum Episcopos missis. Igitur Theodosius Synodum indixit die sanctæ Pentecostes, quo die vivificus DEI Spiritus in nos descendit. Ac Nestorius quidem, eo quod Ephesus haud procul abest Constantinopoli, primus illuc adiunxit. Cyrilus quoque unā cum provincialibus Episcopis, ante præstitutum diem advenit. Joannes vero Antiochenus Episcopus, unā cum suis ad constitutum diem non adiunxit: non tamen sua sponte, sicut multis videtur dum moram suam excusat: sed propterea quod Episcopos provinciarum sue citius colligere non potuerat. Quippe urbes, quæ sub illo erant, ab urbe Antiochia, quæ nunc Theopolis dicitur, homini quidem expedito distant duodecim dierum itinere: alii vero amplius etiam quam duodecim. Episcopis

Κεφ. γ'.

Οὐαδὲ μήγας κύνειθε τῷ ποτειρῷ ἔργῳ, καὶ οὐαδὲ τῷ σύνοδῳ ἐν ιερούσατο, οὐτε οὕτως οὐαδὲ τῷ αὐτοχειτα, καὶ οὐαδὲ τῷ θεού.

ΩΝ ἐπέδην κύριον ὁ τῆς αἰολίας μηνίους ἐποκόπῳ τῆς αἰλεξανδρείας, δι' ὀκεανῶν ἐπελαμβάνει τοῦ συλλαβῶν, νεορού τε αὖ τέτοιον αὐτεπιπλεῖ, καὶ εὖδὲ τοῖς κυρίλλοις τοῖς κελεσίνῳ τῷ τῆς παρεστατεῖσας ρυμηνὸς ἐποκόπῳ γερεφέστειν ἐπειδετο τὸ διάδικτον κατὰ πασῶν σύζεχσε τῆς ἐκκλησίας, μιδὲν οὐλαβόμενθε, εἰκότως εἰπεῖσθαι νομίμως τῷ νέᾳ Θεοδοσίῳ τὰ σκηνῆ τῆς ἑωας διάπονθε, τὴν δὲ εφέσω πεντησύνοδον αἰλιδῆναι γραμμάτων Βασιλικῶν γρομένων πέρι τε κυριλλου καὶ τοὺς απανταχῆ τῶν αγίων ἐκκλησιῶν περιεπιταστασ. οἱ κυριαλεῖ τῆς συνελέύσεως ἀπέφεντον αὐτὸν, τῷ δὲ τοῦ παγγελεῖσας ημέρας αποπλήκτων. ιωνίνος δὲ ὁ τῆς αὐλοχέων περιεσθε, τοῖς αὐτοῖς αἰλεξανδρεῖον τῆς ἡμέρας, εἴτε ἐκών, οὐ τοῖς πολλούς μενθε, δοκεῖ. αἷλον ὅτι μητέραιας τάχιστης αὐτοῖς αὐτὸν ἐδωλεῖτο, δισαρνῶν τῶν αὐτῶν πόλεων τῆς πόλεως μητέρας, οὐδὲ τετραγορεύμένης πόλεως, οὐδὲν αὐτοῖς διέλειτο ημέραν δυοκαίδεκα, τισιδέκα, καὶ πλέον, διετάρτην

Ἐγένετο δὲ τῆς αὐλούχου ὁδὸν ἡμερῶν παλισαρείαν· ἐνιχνεύομενοι μήποτε άνδηλον Φθῖνατην καίειν, εἰ τινα καλώμεντάν κυριακὴν οἱ ἀμφὶ αὐλὸν αὐτοὺς οἰκεῖες ἐπελέγεσαι θρόνες.

A fus autē distabat urbe Antiochia itinere dierum triginta. Prōinde affirmabat Joannes se ad constitutum diem occurtere non potuisse, quando Episcopi, quos secum habebat, Dominicam illam, quae nova vulgo dicitur, in suis fidibus celebrassent.

ΚΕΦ. ΟΙ.

Οὐαὶ τοῦ πονητοῦ καθηρέων νείσθεντος, οὐ αὐτοχείας μὴ ἔμμεμαντος.

ΩΣέν ἡ κυεία παρώχηκεν ἡμέρας πεντεκαίδεκα, οἱ Ἀπόστολοι συναθροιμένες, ὡς ὁ Φθῖνατης τῷ αὐτοῖς καὶ ἡ εἰς Φθῖνα, μὲν πολλαχόντες τειχίν αἰλιζονται, κυριλλος τὸ δεσμός διεποντο· καὶ τὸν κελεσίν τόπον, τὸν Πικοπολεῖον, ὡς εἴηται, τὸ πεσεύδερας ρίμην πενταβούντος. καλεστὸν δὲ τὸν τον νεσόριον, τοῦ πρέποντος τοῖς επαγομένοις Διολογίσασθ. Εδηταὶ τοις αὐτοῖς εράσιον τῷ πονητοῦ αὐτοῦ διαφυγαδέσκεται, καὶ τῷ επιστολῶν αἰνεγνωσμένων κυριλλὸς τὸ δεσμός τον πεντεκαίδεκα τὸν δριβιθμὸν ἔσται, καὶ τῷ επιστολῶν αἰνεγνωσμένων κυριλλὸς τὸ δεσμός γε, τῶν νεροῖς τοῦτος αὐτὸν κύριλλον εὑρεψετο· καὶ τὸν τεράδας ὑπενθύμησεν επιστολῆς κελεσίν Θάπαν, τὸν τοῦτον νεσόριον θρομένης εἰπόντων τε αὖ δεσμότες ἐπικρότης αὐγούρων, ἀκαίρητον μελιταῖς θεόντος διέποιος, Καὶ πᾶς καὶ τὴν ἐφεσίων αὐταφανδὸν θλασφομίας αἴπερδεξατο ἔηματα ὄντες οἱ νεσόριοι· συνφανθεῖσται καὶ πολλῶν ῥίσεων αὐγίων, καὶ εἰκετῶν πατέρων, των δέδηπον καὶ αὐτῶν πολλῶν οὐδεμένων πίστιν. Καὶ ταχυτῶν γε μὴν οἱ διαφόρων ἀνθερώντων τὸν διαδεσμόν τον δυσεπεπονθότα. πρὸς τοὺς ἀλοις μήτε υπακεῖσμα βλαψθέντος Θαπιαδέτε νεσόριον τῇ ἡμέρᾳ κλήση, μήτε μὴν τὰς τρέχουσαν διοσταλέσας αγιωτάτους καὶ θεοτεοῖς αἵτιες πεπονθότα. αὐταῖς καίως εχωρισταμεν επὶ τὴν δεξιατον τῶν δυσεπεπονθέτων αἴτως Καὶ φωδοσίας αὐτὸν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτὸς καὶ τῶν συγγενιμάτων, τῶν καὶ αὐτογνωτῶν, καὶ τὸν τῶν δέδηπον πατέρα ποτέ ριθέτων κατατίθεται τὸν μηρόπολην, καὶ πέσομαρτυρθέντων, δυσεπεπονθότα καὶ περιθύσασαν αἰτίας κατεπιχθύν-

C A P. IV.

Quāliter Nestorius à Synodo depositus fit, cum Episcopus Antiochiae nondum advenisset.

ELAPSIS igitur diebus quindecim ultra præstitutum diem, Episcopi, qui ad id convererant, quasi Orientales omnino venturi non essent, aut certe post longi temporis morām, in unum coeunt, divino Cyrillo Celestini quoque Romanæ urbī, uia supra diximus, Episcopi vices gerente. Accersunt itaque Nestorium, horantes ut objectis criminibus responderet. Qui cum prima die pollicitus se venturum si opus esset, promissum execui neglexisset, ac ter vocatus, se se in iudicio non stetisset, Episcopi, qui aderant negotium examinare aggressi sunt. Cumque Memnon Episcopus Ephesiorum, dies qui ultra præstitutum tempus effluxerant, percensuisset, erant autem dies illi numero sedecim; lectæque essem Epistola divi Cyrilli ad Nestorium, & Nestorii vicissim ad Cyrrillum datae: cum adjecta etiam esset sacra illa Epistola admirabilis Celestini ad eundem Nestorium: Cumque Theodotus Ancyra & Acacius Meletina Episcopi, verba impia, quæ Nestorius Ephesi palam effuderat exposuerint: Collectis denique multis sententiis sanctorum & probatissimorum Patrum, qui rectam ac sinceram fidem expoluerant: insertis etiam variis blasphemis, quas impius Nestorius velsa mente profuderat: sancta Synodus adverbiis Nestorium hac ad verbum pronuntiavit. Ad hanc quoniam Reverendissimus Nestorius nec invocatione nostra obtemperate voluit, nec sanctissimos & religiosissimos Episcopos à nobis mislos suscepit, necessitate compulsi, ea quæ ab illo impiè dicta fuerant examinare aggressi sumus. Cumque illum partim ex Epistolis ejus ac libris, qui etiam recitati sunt: partim ex verbis ipsius, quæ nuper in hac Metropoli dixit, & quæ multorum testimonio confirmata sunt, illum impie sentire ac prædicare deprehendissemus, adigente

K K 2